

Forfatter: Fibiger, Mathilde

Titel: Udrag fra Clara Raphael

Citation: Fibiger, Mathilde: "Clara Raphael", i Fibiger, Mathilde: *Clara Raphael*, udg. af Lise Busk-Jensen, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1994, s. 35.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-fibiger01-shoot-idm140403940210672/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Clara Raphael

ind som Smaa, og faae aldrig Øie for det Forkæerte deri. Andre finde sig tilrette, glemme det første uhyggelige Indtryk, blive Hr. Gudfaers værdige Undersaatter, og føle sig snart hjemme i hans Huus, saa de virkelig antage River, Feiekoste og andre Redskaber for Mennesker, og Dødningshoveder for en behagelig Ret. Min Indtrædelse i Verden er beskrevet i Eventyret, og Fortsættelsen berører paa mig selv. Jeg kunde gjøre hvad saa Mange have gjort: lære at see med Hr. Gudfaers Øine, og leve et mageligt og morsomt Liv i hans Huus; thi kjedelig er Djævelen ikke. Men Enden paa Legen vilde dog seent eller tidligt blive; Ei, det er ikke sandt! Nei, saa heller vende om, og gaee til vor rette Gud Fader i Himlen, hvor alt er Lys, Liv og Sandhed. Derhen gaer nu min Veil!

Iaften skal jeg i Selskab med en Dame, som jeg er meget nysgjerrig efter at see. Den almindelige Dom om hende er, at hun er meget original, men ellers ret en fortræffelig Pige. At være original, pleier her at være det Værste, der kan siges om et Menneske, saa jeg begriber ikke, hvorledes hun alligevel kan finde Naade for Folks Øine. Der er en Frøken Carlsen fra Kjøbenhavn; hun er kommet hertil nogen Tid før jeg, og har oprettet et Sprogkursus i M*; tillige underviser hun i Musik. Hun skal være meget dannet.

Jeg kommer lige fra Selskabet, og har ingen Ro, før jeg har beskrevet Frøken Carlsen for Dig. Dog beskrive! Naar jeg siger, hun er høj, har brunt Haar, blaae Øine og hvide Hænder, veed Du da, hvorledes hun seer ud? Eller naar jeg siger, hun er en yndig Pige, faaer Du da noget Begreb om hendes Væsen? Frøken Sonne bliver jo ogsaa kaldt en yndig Pige! Hvad der gjør Frøken Carlsens Selskab saa velgjørende for mig, er den Overlegenhed, hvormed hun behersker sine Omgivelser, uden at de ane det. Det er Geniets Magt, forenet med den Mildhed og Ligevægt, som udtaler sig i alt hvad hun siger og gjør. Naar hun *stakker* med Folk, og gaer ind paa deres Interesser, er det med samme Velvillie, hvormed en Voxen kan underholde sig med et Barn, og selv finde Fornøjelse i at more det. Dog hun stiger ikke alene ned til Andre, men søger uformærkt at hæve dem til sig. Aldrig har jeg hørt disse Mennesker yt-